

handlingen ogsaa senere for en væsentlig Del har været knyttet til, nemlig hvem der skal anses for handlende, og Spørgsmaalet om Rente af Regningsgæld jo ikke, saaledes som ogsaa det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Deuntzer) sagde, høre med til det fælles skandinaviske Lovindhold. Vi staa altsaa lige saa frit over for disse Punkter som ved Behandlingen af Love, der kun have Ærinde i vort eget Land. Hvad selve Realiteten i de 2 Punkter angaar, skal jeg ikke fordybe mig deri; Afgørelsen af, hvorvidt der skal ændres noget eller ej, maa jo nærmest ske i et Udvalg. Naar det ærede Medlem for Aarhus (Sabroe) sagde, at det var netop rart at faa Brugsforeninger med her, thi det var godt nok, at de havde samme Forpligtelser over for deres Kunder som andre handlende, skal jeg sige, at derom er der her ikke Spørgsmaal. Det, om Brugsforeninger medtages, faar ikke Betydning for deres Forhold over for Kunderne, men for deres Forhold til Grossererne eller dem, af hvem de købe. Naar det ærede Medlem for Randers (Poul Rasmusen) sagde, at Brugsforeninger ledes af Forretningsmænd eller bør ledes af Forretningsmænd, vil jeg sige, at saadan er det faktisk ikke. Det er jo ingenlunde altid handelskyndige Folk, der lede Brugsforeningerne, og det er dog et Spørgsmaal, om man her i Tinget vilde give sit Samtykke til en Regel, der vilde medføre, at det i Fremtiden maatte blive Tilfældet. Jeg vil paa den anden Side sige, at jeg ønsker ikke at blæse denne Sag op til et stort Spørgsmaal. Enten vi løse den paa den ene eller den anden Maade, tror jeg ikke, det skal gøre stor Fortræd. Der er ingen af de ærede Talere, der har udtalt sig om, hvorvidt den Fortolkning, der i Betænkningen gives af Lovforslaget paa dette Omraade, kan siges at være rigtig eller urigtig. Men hvis man ved nærmere Overvejelse maatte finde, at Brugsforeninger ere faktisk ikke medtagne, behøver man ikke at tage sig Sagen meget nær. Med Hensyn til Rentespørgsmaalet fremhævede jo den højtærede Minister, at det, om man skulde lade Regnings Fremsendelse medføre Renteforpligtelse eller kræve et virkeligt Paakrav som Betingelse for fremtidig Renteforpligtelse, er noget, som man nærmere bør overveje. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Deuntzer) sagde, at det, han havde tilsigtet, da han tilkendegav sin Tvivl om nogle Ord, jeg havde sagt i mit første Foredrag, var

kun dette, om gammel Gæld kunde medføre Renteforpligtelse fra det Tidspunkt, da Regningen, efter at denne Lov var traadt i Kraft, præsenteredes paa ny. Dertil vil jeg sige, at det i og for sig er en mindre vigtig og mindre betænkelig Sag end det, om man paa denne Lov skulde kunne støtte det, at en gammel Gæld paa 15—16 Aar medførte en Renteforpligtelse fra Gældens Stiftelse. Det synes ogsaa at være det ærede Medlems Mening, at derom er der ikke Spørgsmaal, og det er jo Hovedsagen i denne Sammenhæng.

Den højtærede Justitsminister gjorde nogle spøgende Bemærkninger om den Lovbog, som man havde affattet ovre i Amerika, og som omfattede, saa at sige, hele den almindelige Lovgivning, og som skulde være affattet paa $\frac{1}{2}$ Aar. Nej, man brugte 1 Aar til dens Udarbejdelse og godt $\frac{1}{2}$ Aar til dens Vedtagelse, og saa maa man jo erindre, at det var ikke nogen ny Lovgivning, men en Kodifikation, en Sammenarbejden af de bestaaende Lovbestemmelser. Jeg nærer ikke nogen Forventning om, at man skulde gaa til noget lignende her, men over for den Langsomhed, hvormed der arbejdes herhjemme, synes jeg, der kunde være nogen Grund til at fremhæve, hvordan man er gaaet frem andre Steder. Jeg udtalte kun Ønsket om, at man paa rette Sted skulde søge Oplysning om, hvad Værdi dette Arbejde havde. Naar den højtærede Minister mente, at det Arbejde var ikke noget godt Arbejde, er det dog noget, han ikke støtter paa en Undersøgelse af Sagen. Sluttelig skal jeg udtale Ønsket om, at Forslaget, hvad enten der sættes nogle Smaaændringer ind i det eller ej, fremmes saa hurtigt, at det kan blive ophøjet til Lov ved Udgangen af denne Samling.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Overgangen til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Sveistrup: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.